

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 94 0 Рс 029129 18 Рев
Бања Лука, 16.05.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тица, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у правној ствари по тужби тужитељице Р.В. из Ф. коју заступа пуномоћник М.Ч., адвокат из Ф., против тужених РС, Министарство ... РС и КПЗ Ф. у Ф., које заступа заступник по закону Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште замјеника у Фочи, ради исплате, те по противтужби тужених-противужитеља РС, Министарство ... РС и КПЗ у Ф., против тужитељице-противтужене Р.В., ради враћања отпремнине, одлучујући о ревизији тужених-противтужитеља против пресуде Окружног суда у Требињу број 94 0 Рс 029129 18 Рсж од 19.10.2018. године, на сједници одржаној дана 16.05.2019. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се усваја, пресуда Окружног суда у Требињу број 94 0 Рс 029129 18 Рсж од 19.10.2018. године и пресуда Основног суда у Фочи број 94 0 Рс 029129 18 Рс од 03.05.2018. године, се укидају у дијелу којим је одлучено о захтјеву из тужбе и тужба одбацује.

Обавезује се тужитељица да туженима надокнади трошкове поступка у износу од 5.369,50 КМ у року од 30 дана.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Фочи број 94 0 Рс 029129 18 Рс од 03.05.2018. године, која је исправљена рјешењем истога суда број број 94 0 Рс 029129 18 Рс од 06.06.2018. године, тужени-противтужитељи (у даљем тексту: тужени) су обавезани да тужитељици-противтуженој Р.В. из Ф. (у даљем тексту: тужитељица) на име накнаде по основу изгубљене зараде у периоду 15.07.2014. године до 10.01.2018. године солидарно исплате износ од 66.669,75 КМ, са законском затезном каматом почев од 05.02.2018. године па до исплате, као и да за тужитељицу на ту основицу обрачунају и уплате надлежним фондовима доприносе за пензијско инвалидско осигурање, здравствено осигурање, осигурање од незапослености и допринос за дјечију заштиту, као и да јој солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 4.270,50 КМ, са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате. Истовремено, тужитељица је обавезана да туженима на име накнаде по основу отпремнине исплати износ од 3.183,68 КМ, са законском затезном каматом почев од 23.02.2018. године па до исплате, као и да им надокнади трошкове парничног поступка у износу од 1.020,00 КМ, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Требињу број 94 0 Рс 029129 18 Рсж од 19.10.2018. године жалба тужених је одбијена док је жалба тужитељице усвојена и првостепена пресуда преиначена у дијелу одлуке о тужбеном захтјеву, тако што су тужени обавезани да на досуђени износ по основу изгубљене плате у периоду од 15.07.2014. године до 11.01.2018. године у износу од 66.669,75 КМ плате законске затезне камате на сваки појединачни мјесечни износ, на начин из изреке другостепене пресуде, и у дијелу одлуке о трошковима поступка тако што су тужени обавезани да тужитељици солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 5.805,50 КМ.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду, у дијелу којим је одлучено о тужбеном захтјеву, побијају тужени, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија је основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитељице да јој тужени, за период од 15.07.2014. године до 10.01.2018. године, солидарно исплате неисплаћене плате у износу од 66.669,75 КМ, са законском затезном каматом и трошковима поступка.

Одлучујући о захтјеву тужитељице, по проведеном доказном поступку, првостепени суд је утврдио: да је рјешењем КПЗ Ф. , у Ф. број 01-431/14 од 25.06.2014. године тужитељици престао радни однос са даном 15.07.2014. године, ради одласка у пензију; да је тужитељица против тог рјешења изјавила жалбу Министарство ... РС, које је рјешењем број 08.030/059-4385/14 од 14.07.2014. године њену жалбу одбило и првостепено рјешење потврдило; да је тужитељица, поступајући по упутама датим у том рјешењу, тужбом од 28.07.2014. године покренула управни спор код Окружног суда у Требињу, ради поништења рјешења Министарства ... РС од 14.07.2014. године; да је пресудом Окружног суда у Требињу број 15 0 У 002221 14 У од 16.12.2014. године тужба тужитељице одбијена; да је тужитељица против наведене пресуде изјавила апелацију, која је одлуком Уставног суда БиХ број АП-204/15 од 11.10.2017. године усвојена и наведена пресуда Окружног суда у Требињу од 16.12.2014. године укинута и предмет је враћен на поновно суђење; да је у поновном поступку Окружни суд у Требињу пресудом број 15 0 У 002221 17 У 2 од 09.11.2017. године, тужбу уважио и оспорени акт поништио; да је рјешењем Министарства ... од 04.01.2018. године жалба тужитељице уважена и поништено наведено рјешење КПЗ Ф. број 01-431/14 од 25.06.2014. године којим је тужитељици престао радни однос због одласка у пензију; да је рјешењем КПЗ Ф. број 01-15/18-1 од 10.01.2018. године тужитељица, са завршеном ВСС, по занимању дипл. спец. педагог, распоређена на радно мјесто васпитач у Одјељењу са посебним режимом у Служби третмана КПЗ Ф. , почев од 11.01.2018. године, након чега је 05.02.2018. године поднијела предметну тужбу са захтјевом за исплату изгубљене плате за период од 15.07.2014. године до 10.01.2018. године, солидарно исплате неисплаћене плате у износу од 66.669,75 КМ; да међу парничним странкама није спорна висина постављеног захтјева, спорно је право на накнаду плате, с обзиром на истакнути приговор благовремености тужбе.

Полазећи од утврђења да је пресуда Окружног суда у Требињу број 15 0 У 002234 17 У 2, којом је поништена одлука (од 14.7.2014. године) о престанку радног односа тужитељици, постала правоснажна 09.11.2017. године, да је тужитељици рјешење о поновном успостављању радно правног статуса уручено 10.01.2018. године, а тужба је поднесена 05.02.2018. године, првостепени суд је закључио да је тужба тужитељице благовремено поднесена (члан 201. став 4. Закона о раду "Службени гласник Републике Српске", број 1/16 и 66/18), па је, налазећи да је тужбени захтјев основан, позивом на одредбе члана 189. истог закона, тужбени захтјев тужитељице и противтужбени захтјев тужених усвојио, као у изреци пресуде.

Другостепени суд је прихватио чињенична утврђења и правне закључке првостепеног суда, осим закључка у погледу камата на неисплаћене плате, па је дјелимичним усвајањем жалбе тужених првостепену пресуду, у том дијелу преиначио као у изреци.

Одлуке нижестепених судова, нису правилне у побијаном дијелу.

У вријеме престанка радног односа тужитељици, дана 14.07.2014. године, на снази је био Закон о раду ("Службени гласник Републике Српске", број 40/00, 47/02, 38/03, 66/03 и 20/07, даље: ЗР).

Према одредби члана 105. ЗР, радник који сматра да му је послодавац повриједио право из радног односа, може да поднесе тужбу надлежном суду за заштиту тог права. Тужбу за заштиту права радник може поднијети у року од једне године од дана сазнања за повреду права, а најдаље у року од три године од дана учињене повреде (став 2.).

Када се има у виду да тужитељица од 14.07.2014. године, када јој је престао радни однос, не прима плату, онда се ревизијом правилно указује, да је тужитељица већ тада сазнала за повреду својих права на исплату плате и да је тужбу за заштиту тих права могла поднијети у року од једне године од дана сазнања за повреду права, то јесте, од дана достављања јој рјешења о престанку радног односа до 14.07.2015. године.

Како је тужитељица тужбу за заштиту повријеђених права на исплату плате, за спорни период (од 15.07.2014. године до 11.01.2018. године), поднијела 05.02.2018. године, правилно се ревизијом указује, да је тужитељица преклудирана у свом праву на судску заштиту, а што за посљедицу има и губитак права, чију заштиту тражи неблаговремено поднесеном тужбом.

Из наведених разлога, примјеном члана 249. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП) обе нижестепене одлуке, у дијелу којим је одлучено о захтјеву из тужбе, су укинуте и тужба тужитељице је одбачена.

Кад суд одлуку против које је поднијет правни лијек укине и одбаци тужбу (као што је овдје случај), одлучиће о трошковима цијелог поступка (члана 397. став 2. ЗПП). Како су тужени успјели у овој парници, а у трошковнику су определијели захтјев за накнаду трошкова, тужитељица им је дужна накнадити трошкове поступка, за састав одговора на тужбу и заступање на два рочишта, све са паушалом и повећањима за заступање више странака, те одсуства из канцеларије, према тарифним бројевима 2, 9, 10. и 12. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Републике Српске

("Службени гласник Републике Српске", број 68/05), у укупном износу од 4.057,50 КМ, што са трошковима састава жалбе од 1.312,00 КМ, износи 5.369,50 КМ (трошкове састава ревизије нису тражили), на основу наведене одредбе члана 397. став 2. ЗПП, у вези са чланом 386. став 1. и чланом 387. став 1. истог закона.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић